

beauty, the precious *avodah* and vessels it contained; he cries much more. He knows that the Temple was the hub of *Torah* wisdom and he cries about this great loss. However, no one cries more than *Hashem*. כביכול, He knows the secrets and profundity of this loss. The "עצור השכינה" is greater than all else.

מאת מנה"ר ברוך הירשפלד שליט"א
ראש כולל עטרת חיים ברוך קליבלנד הייטס
55b-58a; *Sanhedrin* 96b-97a and 104b.

5) Works of *Mussar* according to many *Poskim* (5). The purpose of a fast day is self-improvement so this is desirable learning. ביטול **Bitul Torah**. There are numerous opinions about the *issur* of *Tisha B'av*. *Shevat M'yehuda* (6) and *Kaf Hachayim* (7) hold that these are just permitted texts, but if one doesn't learn them it isn't *bitul Torah* once *Chazal* prohibited regular learning. From the **Chacham Tzvi** (8) it seems that since one has permitted texts, there is an obligation to study them and not to waste time.

Correction. Due to a typing mistake, the final paragraph of last week's column was not clear. The point of the paragraph was that there are two kinds of "upside-down" that one must avoid out of *seforim* in general, and especially when packing *seforim* for traveling: 1) If the *sefer* is standing vertically with the top of the page towards the ground, it is clearly prohibited and whoever sees a *sefer* placed like that has an obligation to turn it right-side up. 2) If the *sefer* is lying horizontal with the front page towards the ground, it is not so clear that this is called "upside-down" because whenever one learns the last *amud* of a *sefer*, the whole *sefer* is in this position, except for the back cover. Nevertheless, one should be *machmir* to avoid this position and pack his *seforim* accordingly so that when the suitcases will be traveling on their way, the *seforim* will be in the most honorable position. The sources for this were quoted last week.

(1) י"ד שפ"ד (2) א"ח תקנ"ד (3) ש"סג (4) ש"סא (5) עיין תוס' חיים על חיי אדם קלח"ב נחמת ישראל ל"ד (6) י"ד שפ"ד (7) תקנ"ד (8) שו"ת חכם צבי ק'

הלכה למעשה

The **Dubno Maggid** *zt"l* writes that on *Tisha B'av* those crying over the destruction of the *Bais HaMikdash* feel different degrees of loss. People who only think about the external splendor of the building feel shock over the loss of a rare palace. A Jew who contemplates the inner sanctity and

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY
The Greatest Mitzvah of All (37)
Learning Torah on Tisha B'av and for an Avel. In *Tehillim*, (19:9), *Dovid HaMelech* describes words of *Torah* as follows: the *mitzvos* of *Hashem* are just (see the *Malbim's* explanation there) and give joy to the heart (of those who learn them). Therefore, the *halacha* is that an *avel* (mourner) during *Shiva* is not permitted to learn *Torah* (1). Similarly, on *Tisha B'av*, when all Jews mourn the destruction of the *Bais Hamikdash*, we are not permitted to learn *Torah* (2). This *issur* also applies to ladies who do not have the *mitzvah* of *Talmud Torah*. Even to think *Torah* concepts, which in many areas of *halacha* is not the same as actual learning (*Birchas HaTorah* in front of *ervah*), is prohibited on *Tisha B'av* and for an *avel* because it too gladdens the heart (3). Children under the age of *Bar Mitzvah* should also not learn or be taught (4). **Permitted Texts**. There are certain texts relating to *Tisha B'av* and *Aveilus* which are permitted to be learned. One may learn the following, in a simple form without *pilpul*.

- Megilas Eich*a with all its *medrashim* and commentators.
- Kinnos* said on *Tisha B'av*, laws of *Tisha B'av*, *Aveilus*, and *Cheram* (which is like *Aveilus*) in *Shulchan Aruch*.
- Parts of *Tanach* that talk about hardships: *Iyov* and *Yirmiyahu* (skipping *posukim* of comfort scattered throughout the *sefer*).
- The entire third *perek* of *Gemara Moed Katan*; *Gittin*.

הוא היה אומר

R' Chaim Volozhiner *zt"l* (**Nefesh HaChaim**) would say:

“Whoever mourns for Jerusalem, merits to see her in her joy.” It does not say, “זוכה ורואה” in the present tense. As we know, the pain of losing a loved one will eventually be forgotten. However, it has been thousands of years and we are still mourning the *Churban*. Why? Because Jerusalem and the Temples are not dead! Thus, our mourning is really our *nechama* - our comfort!”

R' Yosef Dov Soloveitchik *zt"l* of **Brisk** (**Beis HaLevi**) would say:

“Why do Jews mourn between the 17th of *Tammuz* and 9th of *Av*, and also on *Tisha B'av* itself? Imagine that a fire has broken out in a city and destroyed numerous homes. If one resident leaves the remains of his burnt-out home and no longer concerns himself with it, to the point that he even abandons objects that were spared by the fire, we would think that he has no intention of returning to rebuild it. On the other hand, a person who puts a great deal of effort into looking for objects amid the heap of ashes, meticulously sifting through the pile and gathering what remains, such a person certainly has the intention of rebuilding his home soon. The same applies to us. As long as we mourn the destruction of Jerusalem and the fire that burned our holy and glorious House, we may rest assured of its rebuilding, speedily and in our days.”

A Wise Man would say:

“The deeper that sorrow carves into your being, the more joy you can contain!”

Printed By: Mailway Services,
Serving Mosdos and Businesses
Worldwide Since 1980
(1-888-Mailway)

Dedicated by the Mermelstein Family
לענין האשה שרה ב"ר שמואל אשר
קעללנער נ"ה - יארצייט ו' אב
תדא נשמתה צדורה בצדור החיים

Dedicated by Mr & Mrs Elly Berman
in memory of their mother's Yahrzeit

יחודית בת יצחק מנשה ברמן ז"ל נפ' ח' אב תעצבה

לענין האשה וזמלא
בת שמואל צבי ע"ה
נפ' תשינ"ה באב* תעצב"ה
By the Zafir Family
in memory of their
Mother and
Grandmother

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה

(Monsey, NY)
פ'ג המנוחה ע"ש - 6:46*
הדלקת נרות שבת - 7:59
זמן קריאת שמע / מ"א - 8:50
זמן קריאת שמע / הגר"א - 9:26
סוף זמן תפילה/להגר"א - 10:38
שקיעת החמה שבת קודש - 8:16
מוצג"ק צאת הכוכבים - 9:06
צאתה"כ / לרבינו תם - 9:28
***מי שמחליק מוקדם אין לאחד מזמן עזים**
קבלת השבת (משיב"ד ימאי כלה)

תפילה

TORAH TAVLIN
IS NOW AVAILABLE
ONLINE TO VIEW ARCHIVES,
STORIES, ARTICLES OF INTEREST
OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE
THIS TORAH SHEET WEEKLY.
WWW.TORAH TAVLIN.ORG
OR SEND AN EMAIL TO
TORAH TAVLIN@
YAHOO.COM

**פרק ג'
דאבות**

**34 AARONER WAY
MONSEY, NY 10952**

שבת קודש פרשת דברים שבת חזון - ו' מנחם אב תשע"ז Shabbos Chazon Parshas Devarim - July 29, 2017

טיב התבלין

מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רבינובין שליט"א ר"י שער השמים ירושלים ע"ה

פנו וסעו לכם ובאו הר האמר ואל כל שכניו בעריבה בחר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ... (ו-א) - אופן הלוקת הארץ והמכוון בה
איתא בגמרא (ב"ק פא) תניא, ר' שמעון בן אלעזר אומר, אין לך כל שבת ושבת מישראל שאין לו [הלך] בדר ובשפלה ובנגב ובעמק, שנאמר 'פנו וסעו לכם ובאו הר האמורי בחר ובשפלה ובנגב ובחוף הים', וכן אתה מוצא כבוענים ובפריים שנאמר 'זאל כל שכניו', מן הראוי להבין מהי הסיבה לכך שכל שבת וזכה בכל סוגי הארצות, ועל אף שיכולים להבין את הדברים על פי פשוטם, שהיה רצונו יתב' להטיב לישראל ולחוננם בכל הטובות הגשמיים הכלולות בארץ ישראל, מכל מקום עדיין יש מקום לשאול, כי על אף שזכה כל שבת לכל הארצות עדיין לא היה ביכולת כל יחיד ליהנות מכל גיוני הארצות, מאחר שקיבל כל אחד את חלקו במקום מסוים שהיה מיועד עבורו ע"פ ההשגחה העליונה, ואם כן מה לי בזה שקיבל כל שבת בכללות נהלות מכל גיוני הארץ, באם בפועל לא היה להפרט שום טובת הנאה מזה.

כדי להשיב על שאלה זו יש להקדים, כי תכלית תנינת הארץ לישראל היתה כדי לסייע בעדם לקיים את חובתם בעולם, דהנה על הארץ הקדושה הוצא נאמר (דברים יב) 'עני' ה' אלקיך בה מראשית השנה עד אחרית השנה', ובכח אותה השגחה זכה האיש הישראלי לסייעתא דשמיא מיוחדת לעבוד בה את הש"ת, ועד כדי כך היתה השפעת קדושתה מועלת, עד שאמרו חכמינו ז"ל (כתובות ק"ה) שכל הרב בארץ ישראל דומה כמי שיש לו אלה, וכל הרב בחוצה לארץ דומה כמי שאין לו אלה, באלו הזמנים שזכו ישראל לשבת על אדמתם, היה ההבדל הניכר בין זה החובה לאוידא

מאצרותיו של המגיד

מאת הרב שלום פישל שליט"א מגיד משרים בק"ק בית שמש

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל...בין פארן...ולבן...ודי והב (א-ח) - ביאור כוונת המילים 'אלה הדברים...' בדרך הרמז
תב בארמי נועם' (להד"ק רבי מאיר מדזיקוב זצ"ל), "הנה שורש כל החטאים היו אלו ב' החטאים העגל וה'מרגלים', כי בשעת מתן תורה כבר פסקה וזדמתן לול' שחטאו בעגל, ואלמלא 'חטא המרגלים' אח"כ, היו נכנסים תיכף לארץ ישראל עם משה רבינו ע"ה, והיה משה מבטל יצרא דעבודה זרה, והיה נתכפר להם חטא העגל ולא היה נחרב בית המקדש (וראשון שנחרב בעון ער"ו יומא ט"ז) אילו היה משה בארץ ישראל (וביטל יצרא דעבודה זרה), ועל ידי חטא המרגלים חזר גם חטא העגל למקומו. וגם המה שתי עבירות, עבודה זרה, ולשון הרע/מוציא דבת הארץ, וער"ו נחרבו שני בתי מקדשינו, כי בית הראשון נחרב על ידי עבודה זרה וכנתבאר (וענינו, החשבת כוחות הבריאה החומרית והחומריות כמצאיות אמיתיות), ובית שני על ידי עון שנאת חנם (ע' יומא שס) שהביא אל עון לשון הרע, ולכן נחרב על ידי בר קמצא שאכל קורצא בי מלכא (ע' גיטין נו), ונפגמו ב' החדשים 'תמוז' ו'אב' הנקראים 'ענינים' כידוע, ע"ה אלו החטאים, כי חטא עבודה זרה היה ביר' בתמוז שבו נעבר 'עגל הזהב' ונשתברו הלוחות, וחטא המרגלים היה בתשעה באב שנקבע ל'כביה ליהדות' (ע' סנהדרין ק"ד). וזה שאמר הנביא 'על זה היה דוח לבנו, על אלה חשכו עינינו, על הר ציון ששטם

דארץ ישראל לבין זה שלא כההבדל הניכר בין ישראל לגוי, ואף שגם בני חו"ל עברו את הש"ת מכל מקום הקדושה היתירה שזכו בה ישראל מכה קדושת הארץ גרם להם להתעלות מאוד מאוד במעלות העבודה, והיו כל כך במעלה עד שעבודת דרי חו"ל היו כלא היו לעומתם.

על פי הקדמה זו ניתן להבין טעם הדבר למה נתחלקה הארץ על זה הדרך שידיה לכל שבת ושבת חלק בכל סוגי הארצות, דהנה, זמנים שונים עוברים על כל אחד ואחד מישראל, לפעמים זוכה הוא למחוץ דגדלות ועודד אז את בוראו כיאות וכסנוק, ואז יכול הוא ברוחב בינתו להשים כל מעייניו לייחד קר"ב ושכינתיה, ולעבוד את בוראו בדברים הקשים שבמקדש. ואכן באותה שעה מתעלה כבוד שמים על ידו, מאדור שניכר בתחתונים כי זה האדם משרת את מלכו כדקא יאות. אך עדיין לא גילה זה האדם את אמתת נאמנותו לבוראו, מאדור שלא היו לפניו שום מניעות אשר יעכבוהו בדרך. וכיון שרצון הש"ת שהאדם יזכיה את נאמנותו לפניו על כן משים לפניו מכשולות ומניעות, והם עושים את שליחותם נאמנה, ומסדרים את האדם ומשביתים אותו ממנוחתו, ואז קשה לו לעבוד את בוראו ימים ימימה, וכדי שידיה ביכולתו לעבוד גם אז את בוראו כרבעי מטל עליו לבטל את כל ישותו, שלא יהא הוא חשוב בעיניו כלל, ורק על ידי זה יהיה ביכולתו להתעלם ממעוקותיו ולקדש גם הלאה את עתותיו למלאכת שמים. ואז כשהאדם זוכה בכך, גורם הוא באמת ליוקרא דמלכא, כי מוכיח הוא את אמתת נאמנותו לבוראו, מוכיח הוא כי אין הוא חי בשביל עצמו כלל, ותכלית ימיו עלי אדמות אינם כי אם לעשות בהם דרך בוראו. הש"ת יהיה בעיניו שנוכל לקיים את חובתנו בעולם, ולעשות נחת רוח לפניו בכל העצמים והזמנים.

(איכה ה' י"ז), היינו, על זה ראשי תיבות לשון הרע (שנגרם על ידי שנאת חנם) ע"בורה זרה, על ידי זה דוח (חולה) לבנו, היינו ירושלים הנקראת לב וכמ"ש דברו על לב ירושלים' (שכמו שחלב משפיע חיות לכל האברים, כן בהמ"ק שבירושלים משפיע חיות לכל העולם [ע' בבא"ר מס חז"ם בראשית א' א]), 'על אלה חשכו עינינו', כי אלה רומם על אמתת עובדי עגל הזהב 'אלה אלהיך ישראל וגו' (שמות ל"ב ד), גם אלה רומם על 'חטא המרגלים' - לשון הרע, כי אלה ראשי תיבות לתור את הארץ (מדרב"י ג ט"ז), וגם איתא בספרים אלה"ה ראשי תיבות אי"ב לשון הרע (ע' ב'חומת אגן' לרדב"ה) ויש הפרשה בשם מפרשים, 'אלה"ה ראשי תיבות אב"ק לשון הרע שבו נכשלים כל בני' כדאיתא [ב"ב קס"ה] 'זכולן באבק לשון הרע', ולפ"ז רומם הכתוב שאלה, אב"ק לשון הרע' הוא מהדברים אשר דבר משה' אודותיהם 'אל כל ישראל' הנכשלים ב(ר'), חזו 'על אלה', היינו, ע"ה אלו שני החטאים הנרמזים במלת אלה"ה, 'חשכו עינינו' 'חזשי' 'תמוז' ו'אב' הנקראים 'ענינים', וער"ו נחרבו שני בתי המקדשות הנקראים 'לב', ע"ה חשבת עיניים כי שורייני דעינא באובנתא וליבא תלו' (ע"ה כ"ח), ולזה מגילת הקינות על חורבן שני בהמ"ק מתחלת במלת 'איכה' ונקראת כך, כי איכ"ה בגימטריא אלה"ה הרומם על אלו שני החטאים שגרמו לחורבנם'.

ולפ"ז הוא מבאר את כוונת הכתוב בדרך הרמז, 'אלה', אלו שני החטאים (לשון הרע הנגרם ע"ה שנאת חנם [חטא המרגלים], ועבודה זרה [חטא העגל]) הנרמזים במלת אלה"ה וכנתבאר, הן מהדברים אשר דבר משה' אודותיהם 'אל כל ישראל'.

מעשה אבות סימן לבנים

איכה אשה לבדי מרחכם ומשאכם ודיככם וגו' (א-ב)

The Jewish king Achav, despite the fact that he was evil, was more successful in battle than any other king. Why? Because under Achav, *Klal Yisroel* was united. Unity, says **R' Noach Weinberger זצ"ל**, is the quality *Hashem* wants most for His children. If we're united, we have His power behind us. Conversely, when we fight internally, we forfeit *Hashem's* power. Strife within the Jewish people is therefore the most insidious and debilitating enemy. It takes us from being the predominant force which can turn the world toward *Hashem*, and reduces us to an impotent collection of self-absorbed individuals. It took away our Divine protection and sadly, it took away our *Bais HaMikdash*, our holy Temple.

Rabbi Moshe Greene, a *rebbe* in *Yeshivah Shor Yoshuv*, recounts the following inspiring story that happened to him.

Living in New York City is tough on cars. Pot holes and sharp debris on the roads, lead to bent rims and punctured tires. One day while driving near my home in Queens, the inevitable happened. I hit something hard and my tire went flat. I pulled over, took out my cell phone and called AAA. I gave my location to the dispatcher, and then sat back to wait.

It took about half-an-hour before a Latino man in his mid-60s pulled his truck up right behind me. He got out, looked at my car and then looked at me. "Hello, my name is Donny," he said as he extended his hand. And then, without even the slightest warning, he began speaking to me in *Yiddish*. He uttered a few *Yiddish* phrases and I was totally taken aback.

"Are you Jewish?" I asked him incredulously. He shook his head, smiled, and said, "No."

I laughed and asked the obvious question. "Well, if you're not Jewish, where did you learn to speak *Yiddish*?"

Donny the truck-driver continued looking at my damaged tire as he spoke. "I picked it up many years ago when I was hanging out with one of your buddies," he said teasingly. "Rabbi Yoel Teitelbaum from Williamsburg. You heard of him?"

I was shocked yet again. "You mean the great chassidic leader? The *Rebbe* from Satmar?" I asked in disbelief.

"Yup, that's the one," he replied. Donny went on to explain how he was a retired NYPD cop with decades of experience on the force. On numerous occasions, he was assigned to protect the **Satmar Rebbe, R' Yoel Teitelbaum זצ"ל**, not only from outsiders but also from the throngs of *chassidim* that push to get near him. Donny was assigned as the rabbi's bodyguard - at home, in *shul* and at public gatherings. Donny would dress like a *Satmar chassid* - a Latino with a beard, sidelocks (*peyos*), long coat and distinct hat - scanning the crowds, looking for infiltrators or people that might cause trouble.

I just had to ask. "How could you tell a real *chassid* from an impersonator?" What were the tell-tale signs?

Donny laughed. "You guys are always hunched over your books," he explained. "If someone was standing a little too straight, I kept my eye on him. He was either an outsider ... or someone who ain't serious about his studies!"

He reminisced about the kindness of the rabbi's wife, and how she supplied him with a steady stream of *cholent* and *kugel*.

Donny then asked if I knew what the expression "*Yiddishe Kup*" meant.

"Of course," I replied, a bit wary, wondering where this was going. "It refers to Jews as a smart and clever people."

Suddenly, Donny became serious and said, "Tell me. I heard you guys used to live in Israel with your capital in Jerusalem. I heard that you had a Temple, a beautiful place where you all got together for the holidays, right?" I nodded.

"I also heard that about 2,000 years ago you were exiled because you guys didn't get along with each other. True?"

I nodded again. But he wasn't done. "I also heard that if you guys could just learn to get along with each other, G-d will move you back to Jerusalem and rebuild your Temple." I didn't even have to nod this time. He knew it all already.

Donny then leaned toward me, looked me straight in the eye and said, "So if you guys are so smart, with your '*Yiddishe Kup*' - how is it that in 2,000 years you haven't figured out how to get along?" I looked at him ... I had no answer.

True *achdus* (unity) starts with the realization that while Jews may be different from one another, we are all one family. We are part of the same unit, connected at the core, sharing the goal of *Tikkun Olam*, making the world a better place.

This year, as we sit down on the ground on *Tisha B'av*, let's make Donny's question no longer a question.

משל למה הדבר דומה

על כן ציון במד תבנה וירושלים תתן קולה לבי לבי על חלליהם מעי מעי על חלליהם ... (תפילה נחם)

משל: There was once a very wealthy man, who had a foolish son with wild friends. The son spent his father's money without any regard for the value of the money. The father was worried about how his son would manage after he passes away; he might spend all the money at once and have nothing left. So he decided to build his son a beautiful home with the most expensive furnishings. He ordered his workers to build hidden storage areas to put the rest of the wealth. This way, after the son would use up all that he had, he would find the stored treasures and learn to be more careful.

After a short time, calamity struck and the house burned down, with all the fancy furniture and even all the stored treasures. Everyone who passed by cried in shock over the devastation. However, each one cried differently. Those who saw only the external beauty of the house cried over the loss of the splendid building. The son cried over the building and the inner furnishings, the jewelry and the fine vessels.

But those who cried the most bitterly were the father and his confidants. They knew about the tremendous fortune that went up in smoke.

Adapted from "The Yiddish Speaking Latino Cop" on Aish.com

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - The charity that simply feeds & clothes Shomer Shabbos Jews in Eretz Yisroel with zero overhead

מחשבת הלב

רב לכם סב את דודי הזה פנו לכם צפנה וגו' (ב-ג)

The **Kli Yakar, R' Shlomo Ephraim M'Luntzitz זצ"ל**, lived during a time of great prosperity for the Jewish people. He did not approve of the way of life of many of the people of his generation and he urged them to be more discreet and modest. He interpreted the *posuk* in which *Moshe Rabbeinu* tells *Bnei Yisroel*, "פנו לכם צפנה" - "*Turn to the north*" in a homiletical fashion. The word "צפנה" can also be translated as "hidden" (like the *afikomen* is called צפון which we hide). The *Kli Yakar* was telling the *Yidden*, "Hide what you have. Conceal it - do not flaunt it!" This is not something new. In fact, *Yaakov Avinu* was already worried about his children flaunting their affluence in the eyes of the world. Even though their home in Canaan was fully stocked with food during the famine, he still sent his sons down to Egypt to obtain food. He told them, "למה תתראו" - why should the nations of the world see that we have so much while they are starving? It is unwise and dangerous, as the *Medrash* says, "עשו שונה ליעקב", and living so lavishly will only incite the nations and give them more reason to hate us.

My *machshava* here is that this *mussar* has particular relevance today as we mourn the destruction of the *Bais HaMikdash*. The style in which we tend to live can place undue pressure on others to "keep up" even though they lack the means to do so, resulting in unnecessary stress, jealousy and poverty. If we live so lavishly, it can result in שנאת חנם, the exact cause of the *Churban Habayis*. The *Haftorah* on *Tisha B'av* concludes: "... אל יתהלל חכם בחכמתו" - a wise man should not glorify himself with his wisdom, nor a strong man with his strength, nor a rich man with his wealth. At this time of year, when we are mindful of the painful exile we are experiencing due to the *churban*, it is incumbent upon us to recall: "פנו לכם צפנה" - we must exhibit modesty and restraint in our daily lives and in our dealings with others. Strengthening ourselves in this aspect of life will reduce feelings of *Sinas Chinam*, thereby bringing the redemption and the rebuilding of the *Bais Hamikdash* אמץ

DRUSH V'CHIDDUSH

אש תוקד בקרבי בהעלותי על לבי בצאתי ממצרים ... (קנטה לה ב')

What is *Torah* and *Torah* learning? We will say in the *Kinnos* of *Tishah B'av*: "*A fire burns within me, when I begin to remind myself of that great day. I am reminded of when I lived through the mercies and kindness of Hashem Yisborach when he took me forth from Mitzrayim. I'm full of abject sorrow, when I have to remind myself of the terrible day that I was driven out from Yerushalayim.*"

In those days, *Moshe Rabbeinu* sang a "*Shirah*" that will never be forgotten. "בצאתי ממצרים" - those were the days of *Chessed Hashem*. Then came that terrible day when *Yirmiyahu* wailed. He cried forth the *kinnos*. "בצאתי" - it was when we left *Yerushalayim* and lost all that *Hashem* had granted and given us because we did not feel what we had received and we became unworthy of what our Father gave us. So He took that gift away from us.

EDITORIAL AND INSIGHTS ON THE MIDDAH OF דרכי ה'

דרגה יתירה **FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO.** **אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר בעריבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרת ודי זהב ... (א-א)** *Moshe Rabbeinu* began his farewell speech to *Bnei Yisroel* with words of *mussar*. We read these words during the period of the Nine Days. The **Ohr HaChayim** points out that there were nine places that Moshe mentioned in his rebuke. Each one was just a word or two, but each contains a great lesson in *avodas Hashem* and we would be wise to take each word to heart.

"every Jew must be an '*Ivri*'" like *Avraham Avinu*, ready to stand up against the whole world to do what he knows is right! "בעבר הירדן" - one should make himself *hefker* like a desert. This is the *middah* of humility which is the most important trait of an *oved Hashem*. "עריבה" - from the root "ערב", which means sweet! One's *avodas Hashem* must be sweet and *geshmak*. There is nothing sweeter than a life of *Torah*! "מול סוף" - one should should always see his "סוף", the "יום המיתה" - day of death, "מול" in front of him! The way to truly live right, is by remembering that this world is not forever and we must make the most of our limited time here! There are also many different periods in one's life... "בין פארן" - whether one is experiencing "פאר", a stage of splendor and glory, when everything seems to be wonderful, or "בין תפל" - when everything seems to be falling apart. It seems hopeless with no salvation in sight. In both of these situations, a *Yid* must serve *Hashem* with faith and believe that everything comes from Him. "ולבן" - this refers to a "לב נקי", a clean heart! A *Yid* must never carry a grudge or bad feeling in his heart about others. At night when you go to sleep and say that you forgive anyone that might have hurt you that day, really mean it! "וחצרת" - the *Chatzros Hashem* are the *Batei Medrashos* where people go to study *Torah*. Without learning *Torah*, one cannot truly be close to *Hashem*. And finally ... "די זהב" - ENOUGH with the GOLD! Minimize the material - maximize the spiritual! How much gold does one need? May these nine ways fill the nine days with meaning and real closeness to *Hashem*.